

Mönstergårdarna ge gott föredöme.

Mönstergårdarna, som skötas under överensseende av Experimentstationssystemet sätta i många fall synnerligen goda exempel, som på sista tiden också varit till stor hjälp och nytta för landets farmare, när det gäller förbättringen och förskönandet av byggnader etc. Enligt uttalanden gjord av superintendenten mr. J. C. Moynan ha många farmägare börjat följa dessa exempel, evad det gällt arrangerandet av trädgårdstäppor, dekorativa gårdsplaner och andra exteriöra arbeten, ävensom planterandet av träd, buskar och perenna växter.

Farmare, som följt dessa ypperliga exempel ha också dragit ekonomisk nytta av att så göra och somliga kunna t. o. m. rapportera inkomst över \$200 på sina täppor och trädgårdsländ. Till detta kommer också den ökade trevnaden på och omkring farmen, för att nu icke tala om det ökade värdet på gårdarna.

God förtjänst på kreatursuppfödning.

Goda slaktdjur finna alltid marknad.

Resonabla inköpspriser i förening med en gedigen och omsorgsfullt planerad uppfödningssätt har i hög grad bidragit till förbättra inkomsterna för kreatursuppfödande farmare. Kreatur av prima typ och gott hull, vinna alltid avkastning och den ökade efterfrågan på god slaktboskap bevisar bäst, att det lönar sig att nedlägga en smula extra arbete på denna gren av lantbrukets många binärningar.

Mr. Muir, en av vårt lands mera kända experter inom området har sammanfattat situationen ungefär på följande sätt:

1) Ehuru kreaturspriserna äro relativt låga har det visat sig, att välgödda ett- och två-åriga kalvar av förstklassig typ kunna bringa en god inkomst i betraktande till även det grovsta fodermaterialet.

2) Välgödda ungdjur betinga premium på exportmarknaden likväl som på den inhemska marknaden.

3) Välgödda ungdjur betinga i den engelska marknaden ofta nog samma priser som inom England uppfödda ungdjur.

4) Förhållandena i Västern äro synnerligen väl lämpade för uppfödning av kalvar och ungnöt.

5) Aldersgränsen för uppfödning av ungdjur är två år.

6) Uppfödning av kreatur utomhus är vanligen mest praktiskt och utfodring av kern, havre och kli till en kvantitet av cirka 2 pund per dag också tillrädligt.

7) Det råder stor efterfrågan på välgödda ungdjur och det är ur alla synpunkter lämpligt att lägga omsorg och arbete vid detsamma.

För vidare studie av ämnet hänvisas till pamflett 143 (NS), som just utgått från Publication Branch, Dept. of Agric. i Ottawa för fri distribution.

Vinterskydd åt svinen.

Erfarenheten har visat, att det icke är absolut nödvändigt att uppföra så dyrbara byggnader för att bereda skydd mot vinterkylan för småsvin.

Enkla träskjul, som väl bänkats med halm och strå utgöra ypperligt skydd under vintermånaderna och strå och halm hus kunna tillverkas oändligt mycket billigare än brädskjul, under förutsättning att de äro rätt konstruerade. Det har t. o. m. visat sig, att man kan erhålla gott resultat av enbart en halmstäck för vinterbostad. Det är dock naturligtvis betydligt mycket bättre att upprätta ett litet skjul av palar eller stockar och över detsamma lägga halm, ty risken för ras är icke så stor.

Vinterskjulen böra alltid placeras så, att de bereda största möjliga skydd mot de kalla vindarna. Sydsidan eller östsidan lämna sig i detta hänseende bäst. I speciellt kallt väder bör man täppa till öppningen med ett täcke av något slag, för att ge den ökade värmen.

Enligt de experiment, man företagit på experimentalstationen i Indian Head, har det visat sig, att svinen trivas gott ute även på vintern med skyddsskjul av ovan angivna typ. Prov ha verkställts med skilda typer av vinterskydd, varvid framgatt, att svin, som uppfötts i yttersta enkla stråhus ökat lika mycket om ej mera än de som uppfötts i dyrbara stior av trä eller cement.

En ferie-fond.

Enligt "Feathered World of London" har Fjäderfäuppfödarnas förening i England etablerat, vad man kallar en ferie-fond.

Syftet med denna fond är att uppmuntra medlemmarna av föreningen att insamla tillräckliga medel för deltagande i den stora kongressen med fjäderfäuppfödare, som kommer av avhållas i Rom om två år.

Varje medlem deponerar hos föreningens kassör månatligen en summa av minst en pund sterling, och man anser att den sålunda hopsamlade fonden jämte den under tiden uppkomna räntan, skall vara tillräcklig för att täcka alla utgifter för resp. medlem vid kongressen. Tiden för densamma har utsatts till september månad 1933.

Insamlandet av cirka 23 a 24 pund är tillräckligt för varje medlem från England, men canadensiska fjäderfäuppfödare torde få insamla betydligt mer. Huru som haver, förslaget är gott och torde väl kunna accepteras även hos oss.

På stråkvägar och bystigar i Västern.

Intrvck och bilder samlade under en fotvandring från Präriens Metropolis till "Västkustens glittrande päria" — Vancouver.

För S. C. T. av ESSE W. LJUNGH.

Radville! En liten franskbetonad prärie-häla. Typisk för Västern. Ett par huvudgator.

Det nödvändigaste av butiker och affärslokaler. Stora förändringar ha ägt rum här ute under de senaste året. Affärsföretagen ha bytt ägare. Lokaler ha restaureras eller förfallit allt eftersom omsättningen blomstrat eller ej.

Mr. Peterson har tyckt synd om oss. Vi ha fått åka lastbil ty han har önskat bespara oss värmen på prärien. Charlie Lindskog tycker vi borde ha en hjärtstyrkare innan vi gå vidare. Så blir det kalas på öl förstas, i gammal god canadensisk stil.

Det skålas och dricks en pa-va och två, som stockholmarerna säga. Och så mot kvällningen äro vi redo att nöta skolor igen.

Tramp, tramp! Det är tyst och stilla i naturen. Vi hör endast skornas hasande mot gruset. Då och då ackompanjerar John med en liten förlägen hickning.

Canadas öl ger god aptit och vi bli kaffe-hungliga. Vila ut vid väggkanten och ge oss av till en liten farm i närheten.

En ny överraskning! Mannen är norsk och det dröjer icke länge om innan vi äro i fullt samspråk om ett och annat. Vi bli fint trakterade och anse oss ha råd att som vänskapsbevis och tacksamhets-tecken skänka familjen vår "grann-avis" Norröna. Tidningen är populär och man vill gärna ha den.

Så lider allt emot kvällen igen. Mörkret sprider sig över de vida vidderna och augustimånen lyser vägen till en annan farm utefter vägen. En hund skäller ilsket, och det tar en stund innan farmaren hasar sig ut.

Liggplats? Eh? — Ja, me' si. Jag hade en rackare här förut, och han satte fyr på "barn" min, säger han och tar ett tag över skäggsstubben.

Men . . . om ni vill stanna där i "schemdet" så må de va hänt. Vi bruka ha svin där och höns. Fast de ä' längesen nu, förstas. Farmarna har de inte så gott nu för tiden, ska I si.

Och så hamna de både landsvägriddarna i f. d. svinstian, f. d. hönshuset och magasinet.

Det tar icke lång stund, innan man ligger försänkt i djupaste sömn och John Blund snurrar med R. B. Bennetts prosperity-parasoll. Vi drömma om goda vägar. Om prima öl och god frukost — o. d. g. det är uttytt: om det går.

Det sovs så det knakar i det lilla ekjelets fogar och de små näpna mössen hålla krigsråd i sina hörn, innan de besluta sig för att nappa i strumpsockor och undersöka filtarnas mönster.

O. d. g. gick utmärkt. Vi fick frukost. Ägg och skinka, smör och bröd, gröt och kaffe. Kan man tro att det är nöd i landet? Att farmarna ha det svårast.

Och så vandra vi vidare, nöjda med vår "svinaktiga"

tur med bostad och den lukuliska frukosten.

Regina! Regina! Tramp . . . tramp . . .

Här må finnas post. Mycket post. Det är det som håller humöret uppe. Ty distriktet söder om drottningstaden är förfärligt. Öken. Inte ett grönt strå. Bara jord. Fin mylla. Damm. Ryska tistlar skjuta upp efter det sista regnet och farmarna gå och snekla på de fula gubbarna på gårdarna. Det är ingen som ids röra dem. Man är trött. Trött på farmning. Modstulen. Nedstämd. För-tvivlad.

Corinne-distriktet — Saskatchewanens hjärta — där missväxt var en okänd företeelse, är en enda öken. Det är en sorgsen och skygg blick, som möter i farmarnas ögon, när man talar till honom om utsiktarna för året och för framtiden.

— Framtid ja. Med maskinerna begravnarna i myllan. Det har blåst så man hållit på att bli vansinnig. Inte foder till djuren. Inte vatten. Vad skola vi äta! säger man.

— Storfarmarna ha det värst med sina stora maskiner och dryga räntor. Nu sitter dom där.

— Ack den som ändå finge se en dollarbill en gång till i sitt liv.

Det var alltså icke överdrift i tidningsnotiserna, som meddelade om nöden i Saskatchewan. Icke allt i varje fall.

Man blir tveksam i om-dömet om var nöden är störst. I stad eller på landet. Och så må man betrakta det hela relativt igen. Och säga: På somliga platser . . .

Här ligger prärien. Miltals av plöjda åkrar, där förr om åren sådesfalten bugat sig för vinden. Där bindare och slättermaskiner knattrat och där hundratals män och kvinnor funnit arbete med trösk och bärgning. Där vägar varit trafikerade av lastbilar och hästforor, som forslat spannmålen till elevatorn.

Gräsk. Svartmylla. Pulverstoff, som fastnar i näsa och svalg och kommer en att känna sig dubbelt törstig i värmen.

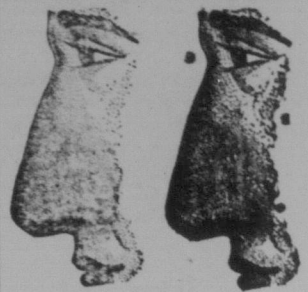
Vägmaskinerna arbeta. Farmarna sitta med armarna i kors på stallbacken eller vid väggkanten och prata med varandra.

På lördagskvällarna trär man "hard-time"-dansen i skolhusen och på stationsperrongerna, precis som om dansvoren det bästa botemedlet mot dåligt humör. Dans och en "jugg" vin för de sista två dollars man äger. Allt för att döva litet av samvetet som plågar en, för att man icke kunde spara, när tider-na voro goda.

Regina!

Den prunkande manteln är litet luggsliten. Präriens drottning är ej längre så elegant. Det är många fönster som spikats för. Gatulivet är en smula matt. Till och

Näsa och svalg befriade fr. katarr!

Hundratals näsar och svalg i Canada och Förenta Staterna ha nu blivit befriade från katarrer med alla dess många obehagliga sidor. Dessa näsar och svalg voro ganska illa dragna — åtminstone det stora flertalet av dem. De ha fått stöpp i näsan — det har bildats särskorpor — slem har samlat sig — åstadkommit avsnörningar, som tvingat till upprepad snytning.

En del av detta obehagliga slem har runnit ned i svalget, täppt till käslarna i näsgången och gjort svalget sämre. De ha åstadkommit den obehagliga känslan av ständig retning i svalget.

Det är alltså ej att undra över, om ögonen blivit färga, svalget och andedrätten dålig och att luktsinnet småningom förlappats.

Men vilken förändring har icke inträtt i dessa näsar och svalg just genom en metodisk behandling med medel, uppfunna av katarr-specialisten Sproule, 130 Cornhill Building, Boston. De ha åter blivit till vackra och friska organ för kroppen, till vilken deras skapare ämnade dem. Avsnörningarna från luktsorganet ha upphört, emedan det loka längre fanns någon inflammation eller baciller som kunde orsaka dem. Ögon, näsa och svalg ha åter blivit klara och friska. Känslan av slem i munnen har försvunnit och de lyckliga människor kunna åter möta sina vänner med glädje i den behagliga känslan av att icke längre behöva oroa sig för de många olika följder, som en katarr i något av dessa organ kunnat leda till.

Fri konsultation beträffande näsa och svalg.

Skulle ni icke tycka om, att veta hur att bli fri från en katarr i Bosvarta endast nedanstående frågor och skriv ett ja eller nej allteftersom Ni läser igenom dem. Undertecknad det med edert namn och adress och insänd det till specialisten Sproule's kontor. Nyser Ni ofta?

berättigar denna tidning. Besvara till fri konsultation.

A: eder andedräkt dålig?

Rinna edra öron?

Har ni läst att bli förkyld?

Lider Ni av stöpp i näsan?

Måste Ni snyta ofta?

Bilda sig särskorpor i näsan?

Må ni sämre i fuktig väderlek?

Snyter Ni er ofta?

Försämrar edert luktsinne?

Har Ni dålig smak i munnen om morgnarna?

Känner Ni edra st i huvudet?

Harsklar Ni eder ofta?

Kittlar det ofta i halsen?

Är Ni hes?

Rinner nå slemmet ned i svalget?

FULLSTÄNDIGT

NAMN

ADRESS

Specialist Sproule har mer än 40 års erfarenhet inom yrket att befria näsa och svalg från inflammationer som i dagligt tal gå under namnet katarr. Han har graduerat vid universitetet i Dublin, Irland och har tjänstgjort som kirurg i brittiska flottans postavdelning. Var och en som kan se tillbaka på en 40-årig erfarenhet vet mycket väl varom han talar och kan alltså med fullt ansvar säga: "Om eder näsa och svalg ha fallit offer för de baciller, som orsaka inflammationer eller katarrer, har ni omedelbart söka hjälp. Ett desolant kan bli uteslutigt. Ni kommer att åtnjuta eder."

När edert svar på ovan angivna frågor anländer får ni gratis ett råd, hur ni bör bota eder åt för att bli fri från katarrer i näsa och svalg. Försök att följda ut, varför det icke finnes skal för att icke eder näsa och edert svalg skulle tillhåra en lycklig person, som är fri från alla katarrer likväl som tusentals andra människor äro.

Dröj icke med att skriva efter ett råd. Sköt om eder inflammationer i näsa och svalg och ni skal finna att ni också kan bli en fullständigt frisk och stark person. Skriv på svenska eller engelska. Skriv omedelbart och posta brevet till

Catarrh Specialist Sproule

130 CORNHILL BUILDING

BOSTON, MASS.

med späravnarna verka litet trötta. Och i gatuhörnen om kvällarna samlas folk till kommunistiska agitationstal.

"Soap-box"-talare skrika och gestikulera. Och folket lyssnar. En del andäktigt. En del verka skeptiska. Undra om det verkligen bleve bättre. Näja, i varje fall ej sämre.

Vi taga in på Kings hotel. Ha introduktionsbrev från konsul Hermanson till ägaren.

Det är icke mycket av stil och elegans i den värde käl-larmästarens uppträdande. Konsulns brev gör alltsammans. Annars . . . Hobos . . . tramps . . . nej tack. Icke på Kings hotell!

Forts. å sid. 13.